

Για τρίτη φορά μέσα σε μια βδομάδα το ΚΚΕ, μέσω του Ριζοσπάστη και του 902.gr, επιτίθεται στο NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και στις θέσεις του για τον αναγκαίο παλλαϊκό-πανεργατικό ξεσηκωμό για την αποτροπή του πολέμου, που προωθούν οι κυβερνήσεις και οι αστικές τάξεις σε Ελλάδα και Τουρκία, σε σύμπλευση με ευρύτερα καπιταλιστικά – ιμπεριαλιστικά συμφέροντα των ΗΠΑ, της ΕΕ και της Ρωσίας ([εδώ](#), [εδώ](#) και [εδώ](#)). Τελευταίο στη σειρά (23/3) ένα άθλιο δημοσίευμα στην ιστοσελίδα 902.gr με τίτλο «Οι πασιφιστές του NAP», στο οποίο κάνουν λόγο για «κολακείες από τους ομογάλακτους, τους σηματοφόρους της πολιτικής των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ, δηλαδή την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ» στο NAP(!) και για «βρώμικο και προβοκατόρικο ρόλο των παρατρεχάμενων του υπουργείου Άμυνας»!!! Η αθλιότητα της επίθεσης του Περισσού αποκαλύπτει την ένδεια των επιχειρημάτων του, ενώ η ασυνήθιστη επιμονή στην επίθεση κατά του NAP αποκαλύπτει πως κάτι τρέχει με τις θέσεις του και την πολιτική του ίδιου του ΚΚΕ, πως κάπου δεν πείθει ούτε την κομματική του βάση και πως πρέπει να επιτεθεί στο NAP για να «τσιμεντάρει» τον κόσμο του. Δυστυχώς γι' αυτούς αποκαλύπτονται ακόμα περισσότερα...

Πρώτο, μιλούν για «πασιφιστές του NAP» κι αναφέρουν ως τοποθέτησή μας ξεκομμένα το σύνθημα «Δεν πολεμάμε», κάνοντας πως δεν διάβασαν την πρόσφατη ανακοίνωση του Γραφείου της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση που θέτει ως βασικά συνθήματα της αναγκαίας πάλης σήμερα τα:

- **Εργατικός - λαϊκός αγώνας για την αποτροπή του πολέμου.**
- **Πόλεμο στον πόλεμο του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού και των κυβερνήσεων.**
- **Για την Ειρήνη των λαών ενάντια στα ματωμένα συμφέροντα των πολυεθνικών και των ντόπιων αρπακτικών.**

«Δεν θεωρούμε μοιρολατρικά τον πόλεμο σαν κάτι δεδομένο. Απεναντίας κτυπάμε συναγερμό και καλούμε σε πανκνητοποίηση σε όλα τα πεδία της ταξικής πάλης για το Ψωμί, τη Δουλειά, την Ελευθερία και την Ειρήνη, γιατί οι λαοί μπορούν να νικήσουν και με τον αγώνα τους να σταματήσουν τη μηχανή του πολέμου», τονίζεται στην ανακοίνωση. Και αφού ξεκαθαρίζεται πως όπως «έχει αποδειχθεί όπου υπήρξε πετρέλαιο ή φυσικό αέριο, το αρπάζουν οι πολυεθνικές της ενέργειας και η ολιγαρχία (όπως θα γίνει και στη Μεσόγειο, αν δεν τους ανατρέψουμε) με μόνο “κέρδος” για τους λαούς υπερεκμετάλλευση και φτώχεια, πόλεμοι και αίμα, περιβαλλοντική καταστροφή και διαφθορά», σημειώνεται πως «οι νέοι της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Κύπρου, της ευρύτερης περιοχής δεν θα θυσιαστούν στο βωμό των ΕΧΧΟΝ-MOBIL, ENI, TOTAL, ROSNEF, των Βαρδινογιάννηδων και Λάτσηδων, της Energean ή της τουρκικής ΤΡΑΟ, στις οποίες θα ανήκουν ουσιαστικά οι ΑΟΖ, όποια σημαία κι αν έχουν πάνω». (ολόκληρη η ανακοίνωση του NAP [εδώ](#))

Δεύτερο, το ΚΚΕ στην απόφαση του 20ού συνεδρίου του σημείωνε πως «το κύριο, είναι ο χαρακτήρας του πολέμου, ο οποίος είναι ιμπεριαλιστικός και από τις δύο πλευρές, ασχέτως ποιος είναι ο πρώτος επιτιθέμενος». Το τελευταίο διάστημα, όμως, ο γ.γ. της ΚΕ Δ. Κουτσούμπας αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στην τουρκική επιθετικότητα: «Θέλουμε να απευθυνθούμε σε όλους όσους ανησυχούν για τις επικίνδυνες εξελίξεις στην περιοχή μας, την κλιμάκωση της επιθετικότητας της Τουρκίας», ανέφερε αμέσως μετά τον εισαγωγικό χαιρετισμό του στην ομιλία του στην Κάλυμνο στις 22/3. «Έτσι και τώρα το

ΚΚΕ μιλάει ανοιχτά, θέτει ανοιχτά στο λαό την ανησυχία και τους προβληματισμούς του για την προκλητικότητα και επιθετικότητα της Τουρκίας, η οποία και κλιμακώνεται όπως δείχνουν τα τελευταία γεγονότα τόσο στις θαλάσσιες ζώνες της Κύπρου, όσο στη Θράκη και στο Αιγαίο!», συνέχισε.

Τι σχέση έχει αυτή η μονόπλευρη ανάδειξη της (υπαρκτής) τουρκικής επιθετικότητας με τη θέση του ίδιου του συνεδρίου του ΚΚΕ; Η αυτονόμησή της τελικά από το πλέγμα του άδικου και εκμεταλλευτικού και από τις δύο πλευρές ανταγωνισμού με την αστική τάξη της Ελλάδας (που έχει διαφορετικού τύπου επιθετικότητα) και βέβαια από το γενικότερο πλαίσιο της παρόξυνσης των ανταγωνισμών μεταξύ των ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών και συνασπισμών (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ, Ρωσία, Κίνα κλπ), δε ρίχνει νερό στον μύλο της αστικής και εθνικιστικής προπαγάνδας στην Ελλάδα;

Τρίτο, σε όλες τις τελευταίες ομιλίες του ο Δ. Κουτσούμπας διατρανώνει σε όλους τους τόνους πως το ΚΚΕ θα «υπερασπιστεί την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας» και τα σύνορα της χώρας κλπ. Κάθε τοποθέτηση αποκτά συγκεκριμένη σημασία στη χρονική συγκυρία στην οποία εκφράζεται. Η τοποθέτηση αυτή σήμερα υποδηλώνει σαφώς την απόλυτη εκτίμηση πως θα επιτεθεί η Τουρκία και άρα το βασικό καθήκον είναι η υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας. Η τοποθέτηση αυτή, η οποία ακυρώνει στην πράξη την θέση του ίδιου του συνεδρίου του ΚΚΕ, συμπληρώνεται από τον Περισσό: α) με αναφορές στη στάση των κομμουνιστών στη δεκαετία του '40 και την αντίσταση κατά της εισβολής και κατοχής από τις ναζιστικές - φασιστικές Γερμανία, Ιταλία, Βουλγαρία, συσκοτίζοντας πως πρόκειται για τελείως διαφορετικές εποχές και συνθήκες β) με μια γενικόλογη αναφορά, πως το ΚΚΕ δεν έχει «καμιά εμπιστοσύνη στην αστική κυβέρνηση που κάνει τον πόλεμο» (Δ. Κουτσούμπας, Κάλυμνος 22/3), χωρίς να εξηγείται τι συγκεκριμένα σημαίνει αυτό και σε ποια πολιτικά καθήκοντα οδηγεί.

Τέταρτο, αντί η ηγεσία του ΚΚΕ να θεωρεί δεδομένο το πολεμικό επεισόδιο ή και τον πόλεμο («Θα έχουμε πολεμική εμπλοκή, θα έχουμε οπωσδήποτε θερμό επεισόδιο μικρότερο ή μεγαλύτερο - δεν μπορούμε να το προσδιορίσουμε», Δ. Κουτσούμπας, συνέντευξη στην ΕΡΤ 15/3) και να παγιδεύει το λαϊκό κίνημα εντός του κλίματος πολεμικής προετοιμασίας με δηλώσεις για την «υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας» θα έπρεπε, όπως και όλη η μαχόμενη, αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική και κομμουνιστική Αριστερά, να βρεθεί στην πρώτη γραμμή του ταξικού μετώπου για την υπεράσπιση της ειρήνης και της ζωής των λαών, την αποτροπή του άδικου και ιμπεριαλιστικού πολέμου, την ήττα της πολεμικής, αντεργατικής και αντιδημοκρατικής εκστρατείας του κεφαλαίου στην Ελλάδα, στην Τουρκία και ευρύτερα.

Αυτή την μαχητική και ανατρεπτική πολιτική λογική προωθούν το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όπως έκαναν και κάνουν και ενάντια στην εθνικιστική τύφλωση και τα ΝΑΤΟϊκά - κυβερνητικά σχέδια για το μακεδονικό. Η πολιτική αυτή κατεύθυνση κερδίζει γιατί είναι ανάγκη των εργαζομένων και της νεολαίας και γι' αυτό βάλλεται από το σύστημα και το ρεφορμισμό.